

Fastens hengivelse

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (١٨٣))

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:

« الصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنْ أَمْرٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ... »

Ærede brødre!

Den velsignede måned Ramadan, som vi befinder os i, er en tidsperiode rig på velsignelser, tilsigtet at modne vores hengivenhed, moral, social solidaritet og bevidsthed om broderskab. Samtidig er det en gunstig tid for selvrefleksion og styrkelse af vores åndelighed, en gavnlig tid for personlig udvikling. Som muslimer vender vi os mod vores Herre gennem bønner i denne velsignede måned. Vi disciplinerer vores ego og viljestyrke gennem fasten, renser vores ejendomme gennem zakat og fitra-almisse og styrkes i bevidstheden om at være en del af ummah. Således træder vi ud af denne intense måned med omfattende hengivenheds- og uddannelsesaktiviteter, fri for byrden af dag og nat.

Efter påbudet om at faste begynder vor elskede Profet (fvmh) en åndelig forberedelse ved begyndelsen af Ramadan. Han værdsatte denne måned særligt og øgede sit niveau af tilbedelse i denne periode. Ubåde b. Såmit (r.a.) fortæller, at Profeten (fvmh) engang på en dag, hvor Ramadan nærmede sig, sagde: "Ramadan er kommet til jer med sin velsignelse. I denne måned gør Allah jer rige og sender sin nåde ned over jer, sletter jeres synder og accepterer jeres bønner. Allah ser på jeres stræben efter gavn og dyd i denne måned og priser jer foran sine engle. Så vis jer selv som tjenere af Allah og vær ivrige efter velgørelse og dyd. Den, der nægter sig Allahs nåde i Ramadan, er virkelig ulykkelig."¹

Kære Brødre!

Den faste, som vi holder i Ramadan, disciplinerer både vores sjæl og vores krop og tjener samfundets reform. Faktisk siger vores livsvejleder, Den Hellige Koran, følgende om den faste, som vi holder i denne velsignede måned: "O I som tror! Fasten er blevet

foreskrevet jer - ligesom den var foreskrevet dem før jer, så I måtte blive gudsbevidste."² Derved indikerer det, at formålet med fasten er at holde os væk fra synd.

Ærede muslimer!

Fasten beskytter os mod vores ego, lystfulde begær og Djævelens indskydelser. Når vi faster med denne opmærksomhed, er vi beskyttet mod synder og ondskab og dermed også fra straffen i det hinsides. Profeten (fvmh) har sagt: "Fasten er et skjold. Den, der faster, skal undlade at være respektløs og tale ondt. Hvis nogen prøver at skabe konflikt eller argumentere, skal han sige to gange, 'Jeg faster.'³ Når vi disciplinerer vores sjæl, mætter vores ånder med bønner, og undlader at blive involveret i synder, opnår vi gavn af denne ædle tid. Derfor bør den fastende engagere sig i gode handlinger, der måske kan virke små, men som forbedrer hans eller hendes fromhed, undlade det forbudte og det afskyelige, hvilket vil berige hans eller hendes åndelighed. Fasten er ikke kun at blive sulten på bestemte tidspunkter på dagen, det indebærer også at undgå synd, undlade bagtalelse, undlade at såre hjerter og ikke bruge tid på uvæsentlige aktiviteter. Derfor bør en fastende troende bevare sin fastende tilstand. Profeten (fvmh) advarer os: "Der er mange, der faster, men kun oplever sult. Der er mange, der bruger natten på bøn, men kun oplever søvnløshed."⁴

Kære Jemaat!

Lad os blive ét med Koranen gennem de vers, vi vil recitere, og udnyt denne tid med barmhjertighed og tilgivelse ved at styrke vores fællesskabsbevidsthed gennem tarawih-bønnen. Ligesom fasten disciplinerer vores sjæl og ego, hjælper zakat og almisse med at disciplinere vores økonomi. Derfor bør vi pynte vores faste med økonomiske gerninger. Lad os være gæster ved vores brødres borde i de undertrykte områder ved at give almissen til fattige. Lad os blive husket i deres bønner. Lad os værdsætte denne velsignede måned, som om det var vores sidste Ramadan. Må Allah belønne dem, der lever denne måned med denne bevidsthed.

Amin.

² Bakara suresi, 2:183

³ Buhârî, Savm, 2

⁴ İbn Mâce, Siyâm, 21

¹ Heysemî, Mecmeu'z-zevâid, III, 344.